

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ευχάριστι εἰδήσεις.

Ἀπὸ Ναυπλίου.

Ὁ στρατηγὸς Σκαλτζοδήμος γράφει ἐκ Βαρνακόδας ὅτι οἱ ἐν Μεσολογγίῳ ἥρωες ἐθριάμβευσαν καὶ κατὰ τὴν 25 τοῦ παρελθόντος μηνός. Οἱ ἐχθροὶ ἠθέλησαν νὰ κυριεύσωσι καὶ τὸ νησίδιον, Κλείσοδα λεγόμενον, καὶ ἐφόρμησαν διὰ τῆς λίμνης, ἀλλ' εὗρηκαν τόσον γενναίαν ἀντίστασιν, ὥστε ἔπρεπε νὰ παραιτήσωσι τὸν ὀλεθρίον σκοπὸν τῶν. Τὰ κατ' αὐτὴν τὴν μάχην τρόπαια τῶν ἡμετέρων εἶναι λαμπρότατα 3000 σχεδὸν φονευμένοι ἐχθροὶ 100 αἰχμάλωτοι καὶ 7 ἀξιωματικοὶ 1200 λογχοφόρα ὅπλα, 30 σημαῖαι, καὶ ἄλλα λάφυρα. Προσμένομεν ἀνυπομένως γράμματα κατ' εὐθείαν ἐκ Μεσολογγίου, διὰ νὰ πληροφορηθῶμεν περιστάτικώτερον περὶ τῆς λαμπρᾶς ταύτης νίκης ὡσαύτως καὶ περὶ τῶν κατὰ θάλασσαν κατορθωμάτων τῶν ἡμετέρων.

— Τὸ πολιορκεῖν τὴν Κάρυστον Ἑλληνικὸν στρατόπεδον διελύθη, καὶ ὁ συνταγματάρχης Κύριος Φαβιέρος μετ' ὅλον τὸ μετ' ἑαυτοῦ τακτικὸν στράτευμα μέγιστον εἰς Τήνον. Ἡ διάλυσις αὕτη ἐγένετο, ἐν ᾧ τὰ φρόνιμα σχέδια τοῦ ἀρχηγοῦ Κυρίου Φαβιέρου ἐπὶ χροῦσαν θάυμασιως, ἀφ' οὗ μάλιστα ἡ ναυτικὴ δύναμις, σταλείσα ἐντεύθεν καὶ παρὰ τῆς ἐν Αἰγίνῃ ἐπιτοπῆς τῶν Ψαρῶν, καὶ παρὰ τῶν ἐν Σύρῃ Ἑλλήνων, ἐλευθέρωσε τοὺς πολιορκητὰς ἀπὸ τὰ ἐνέχλουτὰ αὐτοῦ Τουρκικὰ πλοῖα, τὰ ὅποια εἶχον ἀποκλείσει οἱ ἡμέτεροι εἰς τὸν πολιορκούμενον λιμένα· ἐν ᾧ τέλος πάντων ἡ ἄλωσις τῆς Καρύστου ἦτον σχεδὸν βεβαία, καὶ τὰ εἰς βοήθειάν της ἔξωθεν ἐλθόντα Τουρκικὰ στρατεύματα εἶχον ἀποδειχθῇ ἀνίκανα διὰ ν' ἀποκρύνουν τοὺς ἡμετέρους.

Τὸ ἀπενεκταῖον τοῦτο συμβᾶν θεωρεῖται ἀπὸ πολλοὺς ὡς ἀποτέλεσμα τινὸς φρικτῆς ἀντενεργείας, τῆς ὁποίας τὰ ἀπόκρυφα ὑφάσματα ἴσως θέλει μᾶς ἀνακαλύψει ὁ χρόνος· ἐν τούτῳ τε βέβαιον περὶ τούτου ἔχομεν, καὶ ἐπειδὴ περιμένεται ὁ Κύριος Φανιέρης μέλλων νὰ διαβῇ ἐντεύθεν εἰς Ναύπλιον, θέλο-

μεν τότε δημοσιεύσει ὅσα παρὰ τοῦ ἰδίου πληροφορηθῶμεν περὶ στατικώτερον πρὸς παραμυθίαν ὅμως τῶν καλῶν πατριωτῶν, οἱ ὅποιοι δικαίως θεωροῦν τὸ τακτικὸν ὡς τὴν ἀγκυραν τῆς ἐλπίδος τῆς Ἑλληνικῆς νηὸς σπεύδομεν ν' ἀναγείλωμεν ὅτι ὅλη ἡ ζημία του, ἀφ' ἧς ὥρας ἐπάτησε τὸ ἔδαφος τῆς Εὐβοίας, συνίσταται εἰς ἐξήκοντα ἀνθρώπους, ἐξ ὧν οἱ δέκα ἐφονεύθησαν, καὶ οἱ λοιποὶ ἐπληρώθησαν, μαχόμενοι ἐνδόξως εἰς τὰς διαφορὰς μάχας καὶ τοὺς ἀκροβολισμοὺς, οἱ δὲ ἄλλοι εὗρισκονται ὅλοι συγκεντρισμένοι εἰς Τήνον.

(Ὁ Φίλος τοῦ Νόμου.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Πέτρουπόλεως, Φεβρουαρίου 11.

(Ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς Πετροπόλεως,)
 (Τὰ λοιπὰ τῶν εἰς τὸν προηγούμενον Ἀριθ. 51.)

Δ'. Ὅτι ἐν ἔτει 1821 βλέποντες ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα δὲν φθάνουσιν ἀκόμη εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν ἐλπίδων τῶν, συνεκρότησαν καὶ τρίτον συμβούλιον εἰς Μόσχαν, εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆσαν ἀπεσταλμένοι παρ' ὅλων τῶν τμημάτων τῆς ἐταιρείας, ἀλλ' αἱ γνώμαι ἦσαν εἰς αὐτὸ διηρημέναι· καὶ οἱ ἀρχηγοὶ βεβαιώοντες ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν μελῶν ἀπεδοκίμαζον τοὺς πολιτικούς αὐτῶν σκοποὺς, ἐπρότειναν, διὰ τὰ τοὺς ἀπομακρύνωσι, νὰ διαλύσωσι καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἐταιρείαν. Τὴν πρότασιν αὐτὴν οἱ μὲν ἐδέχθησαν εὐλαβικῶς, οἱ δὲ ὑπεκρίνοντο ὅτι τὴν δέχονται. Ἐκτοτε τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀνθρώπων, ὅσοι ἦσαν ἐκ τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος ἐταιρείας, ἔπαυσαν τῶντι ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχωσι μέρος εἰς αὐτήν.

Ε'. Ὅτι τὰ λείψανα τῆς ἐταιρείας αὐτῆς, οἱ ἀληθινοὶ συνωμόται, ἐσχημάτισαν νέαν ἐταιρείαν, εἰς τὰς ὁποίας αἱ μνῆσεις ἐγίνοντο μετὰ μεγίστης προσοχῆς, καὶ τῶν ὁποίων αἱ ἀμοιβαῖαι σχέσεις ἐπερικαλύπτοντο περισκεμμένως μετ' βαθύτατον μυστήριον.

ΣΤ'. Ὅτι ἐκ τοῦ χρόνου ἐκείνου ἐνοστήθησαν δύο πρῶτισται ἐταιρεῖαι ὑπὸ τὰ ὀνόματα Ἐταιρεία τῆς ἄρκτου, καὶ τῆς μεσημβρίας, τῶν ὁποίων αἱ

διευθυντικαὶ ἐπιτροπαὶ εἶχον τὰς καθέδρας εἰς Πετρούπολιν καὶ Τουλζίνον, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐξαρτῶντο ἅλαι ἐπιτροπαί, ἀλλ' ἀκολουθῶς ἐσχηματίσθη καὶ ἄλλη τριτὴ ἐταιρεία ὑπὸ τ' ὄνομα Ἐταιρεία τῶν ἡνωμένων δούλων (σκλάβων), πρὸς τὴν ὁποίαν δύο μέλη τῆς ἐταιρείας τῆς μεσημβρίας εὐρίσκοντο εἰς οἰκειοτάτας σχέσεις.

Ζ'. "Οτι οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν τῶν συνεταιρειῶν, μεταχειριζόμενοι τὰ πάντα, ἔθεσαν κατὰ νοῦν κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἐποχὴν νὰ ἐνεργήσωσι κίνημα ἐπαναστατικὸν διὰ μέσου τοῦ στρατεύματος, καὶ ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐζήτησαν νὰ οἰκειοποιηθῶσι πρὸς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἀρχηγῶν ταγμάτων καὶ μνηταγμάτων.

Η'. "Οτι εἰς τὰς συνεταιρείας περὶ ὧν ὁ λόγος, ἐπροτέθησαν διάφορα τῆς μεταρρυθμίσεως σχέδια, κατὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ προσωπικὰ συμφέροντα τῶν μελῶν αὐτῶν· ὅτι ἄλλοι μὲν ἤθελον νὰ συστήσωσι διοίκησιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ὑπερτάτη ἐξουσία νὰ συγκεντρωθῇ εἰς τριανδρίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡλπίζον νὰ λάβωσι μέρος· ἄλλοι δὲ ἐπρόβαλλον νὰ διαιρέσωσι τὴν Ῥωσίαν εἰς πόλλας κυβερνήσεις ἀνεξαρτήτους, ἀλλ' ἡνωμένας διὰ τινος συμμαχικοῦ συνδέσμου, αἱ ὁποῖαι νὰ ὀνομάζωνται ἐπικράτειαι, καὶ αὐτῶν ἡλπίζαν νὰ κατασταθῶσιν ἡγεμόνες· καὶ ἄλλοι ἀκόμη ὠνειρεύοντο ν' ἀποσπάσωσι διαφόρους ἐπαρχίας τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ εἴτε νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὰς τελείαν ἀνεξαρτησίαν, εἴτε νὰ τὰς παραχωρήσωσιν εἰς γειτονικὰς δυνάμεις.

Θ. "Οτι κατ' αὐτὴν τῶν ιδεῶν τὴν σύγχυσιν, κατ' αὐτὴν τὴν σύγκρουσιν τῶν μερικῶν φιλοδοξιῶν, δὲν ἐφάνη κανὲν σχέδιον ὀριστικῶς δεκτόν· ἀλλὰ τινὲς τῶν πρωτίστων συνωμοτῶν ἔκαμαν νὰ ἀναζήσῃ πάλιν ὅ,τι ἐμελέτησαν κατὰ τὸ 1817 ἔτος, δηλ. νὰ φονεύσωσι τὸν αἰωνίας μνήμης αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον.

Ι'. "Οτι μάλιστα ἐν ἔτει 1823 δύο τῶν μελῶν αὐτῶν τῶν μυστικῶν συνεταιρειῶν ἠθέλησαν νὰ βάλωσιν εἰς πρᾶξιν τὴν τρομερὰν ταύτην συνωμοσίαν· καὶ διὰ τοῦτο ὑπῆγαν εἰς Βουθρουίσκον, ὁπόθεν ἔπρεπε νὰ περάσῃ ὁ αὐτοκράτωρ· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἐφάνησαν οἱ συνεργοί των, ἐμποδίσθησαν ἀπὸ τοῦ νὰ δοκιμάσωσιν ὅ,τι ἀνοσίως ἐμελέτων νὰ πράξωσιν.

ΙΑ'. "Οτι καὶ ἐν ἔτει 1825 ἀπεφασίσθη πάλιν τὸ αὐτὸ ἀνοσιούργημα· ὅτι ἐκεῖνος, ὅστις ἔδειξε παρρηλίως τὴν ἐπιθυμίαν εἰς τὸ νὰ φονεύσῃ τὸν αὐτοκράτορα, ἦτον ἄνθρωπος εἰς ἄκρον εὐεργετημένος παρ' αὐτοῦ· ὅτι ἀπεφασίσθη τότε νὰ σταλῶσι βασιλοκτόνοι εἰς Ταγανρόγον, ὅπου διέτριβεν ὁ αὐτοκράτωρ· ὅτι οἱ βασιλοκτόνοι αὗτοι ἦσαν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐταιρείας τῶν ἡνωμένων δούλων· καὶ μ' ὅλον τοῦτο μετὰ νέας σκέψεις ἐσυμφωνήθη, νὰ φονευθῇ ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος τὸν Μάιον μῆνα, ἐποχὴν, καθ' ἣν ὑπέθετον οἱ συνωμοταὶ ὅτι ἤθελε κάμει ἐξέτασιν τῶν στρατευμάτων εἰς τὰ περίξ τοῦ Βελατσερκόφου.

ΙΒ'. "Οτι τελευταῖον εἰς ἄλλος παράφρων κακῶνργος ἔφθασεν ἐκ τῶν ἐσχατιῶν τῆς Ῥωσίας εἰς Πετρούπολιν τὸ φθινόπωρον τοῦ 1825 ἔτους, καὶ οἰκειωθείς μὲ τὴν ἐταιρείαν τῆς ἄρκτου, ἐπρόβαλεν εἰς αὐτὴν νὰ φονεύσῃ αὐτὸς τὸν αὐτοκράτορα.

ΙΓ'. "Οτι, ὅταν βραχεῖα καὶ σκληρὰ ἀσθένεια, ἐκπληροῦσα τὰς ἀνεξερευνήτους τῆς Θεῆας Προνοίας βουλάς, ἐστέρησε τὴν Ῥωσίαν τὸν ἡγεμόνα καὶ πατέρα, οἱ συνωμοταὶ συνέλαβον νέα τῆς ἀνατροπῆς σχέδια· καὶ τὰ πρῶτα σημειωμένα θύματα ἦσαν ὅλα τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ θυσιασθῶσιν εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν, καὶ ἐπαναστάσεις ἔπρεπε νὰ γένωσιν ἐν ταύτῃ εἰς Πετρούπολιν, εἰς Μόσχαν καὶ εἰς διάφορα ἄλλα μέρη, εἰς τὰ ὅποια εὐρίσκοντο στρατεύματα παραχειμαζόμενα.

Οἱ ἀνάξιοι τοῦ Ῥωσικοῦ ὀνόματος, ὅσοι ἐμελέτων τὰ σχέδια ταῦτα, ἀπατήθησαν τὰ μέγιστα καὶ κατὰ τὴν ἔκτασιν τῶν μέσων των, τὰ ὅποια ἦσαν οὐδὲν, καὶ κατὰ τὸ δυνατόν τῆς ἐπαναστάσεως, τὴν ὁποίαν ἐνόμιζον ὅτι προσεψέμασαν. Ἡ κατὰ τὴν 14 τοῦ Δεκεμβρίου γενομένη ἐν Πετρούπολει δοκιμὴ, καὶ ἡ παρὰ τοῦ Μουραβιέφου Ἀποστόλου εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Κιόβου ἀπέδειξαν ὅτι οἱ συνωμοταὶ εἰς κάμμιναν τάξιν τοῦ ἔθνους δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἐλπίσωσιν οὐδὲ τὴν παρὰμικὴν συνδρομήν· διότι οἱ ὀλίγοι στρατιῶται, καὶ αὐτοὶ μάλιστα οἱ ὀλίγοι ἀξιωματικοί, οἱ ὅποιοι ἀκολούθησαν εἰς αὐτοὺς, ἀπατήθησαν, καὶ ἐνόμιζαν ὅτι μάχονται ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν ὄρκων των· ἀπέδειξαν ὅτι τοιαῦται συνωμοταί, καὶ ὀλιγώτερον ἀτόπως ἂν ἦσαν ὀργανισμένοι, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τελεσφορήσωσιν εἰς τὴν Ῥωσίαν.

Ἐπαναλαμβάνομεν πάλιν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν συνωμοτῶν, καὶ πρὸ πάντων ὁ ἀριθμὸς τῶν μεγάλως ἐνεχομένων εἰς τὴν συνωμοσίαν, εἶναι πολλὰ μικρός. "Ολα αἱ μυστικαὶ συνεταιρεῖαι, τὰς ὁποίας ἐτύστησαν, εἶναι γνωσταί. "Ολα τὰ σχέδια, τὰ ὅποια ἐγέννησεν ἡ τύφλωσις αὐτῶν ἢ ἡ ἀσέβεια, ἀνεκαλύφθησαν. "Ολα τὰ μέσα, τὰ ὅποια ἔπρεπε νὰ μεταχειρισθῶσιν εἰς κατόρθωσιν αὐτῶν τῶν σχεδίων, ἐφανερώθησαν· καὶ, καθὼς τὸ ἀναγείλαμεν ἤδη, μεγάλα διακρίσεις δεικνύονται κατὰ τινὰ τρόπον ἀφ' ἑαυτῶν μεταξὺ τῶν παρὰ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἐρευνωμένων.

Ἄλλοι μὲν αὐτῶν ἦσαν θεμελιωταὶ καὶ ἀρχηγοὶ αὐτῶν τῶν μυστικῶν ἐταιρειῶν· ἄλλοι δὲ, συνδεδεμένοι πρὸς αὐτοὺς διὰ τῆς συνεργείας, εὐρίσκοντο μεμνημένοι εἰς τὰ τρομερὰ αὐτῶν μυστήρια· ἄλλοι πάλιν ἐγίνοντο ὄργανα τῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους καθ' αὐτὸ δὲν ἐγνώριζαν· καὶ ἄλλοι τελευταῖον, οἱ ὅποιοι, καθὼς καὶ οἱ πεπλανημένοι στρατιῶται, δὲν ἐπίστευον ὅτι καθωπλίσθησαν ἐναντίον τῆς εὐταξίας καὶ τοῦ νομίμου τῶν ἡγεμόνων.

Αἱ διαφοραὶ αὗται ἔκαμαν νὰ παρεκτανθῶσιν αἱ ἐργασίαι τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ πρώτιστοι ἐσχοὶ ἀπεδείχθησαν ἤδη· ἀλλ' ἡ παραδειγματικὴ, τι

την ὁποίαν ἀξίουν οἱ βασιλοκτόνοι, οἱ ταρα-
χασταί, ἢ οἱ ἄνθρωποι οἱ συλλαμβανόμενοι φέροντες
τὰ δῆλα εἰς τὰς χεῖρας, ἔπρεπε ν' ἀναβληθῇ, διὰ
τὴν ἀναβολὴν ἢ ἐξεταστικὴν ἐπιτροπὴν νὰ παραβάλλῃ τὰς μαρ-
τυρίαις αὐτῶν πρὸς τὰς μαρτυρίας τῶν συνεργατῶν αὐ-
τῶν, διὰ νὰ ἡμπερέσῃ νὰ ἀποφασίσῃ ἐκ τοῦ κεφαλαί-
ου τῶν ἐρωταποκρίσεων καὶ ἀποδείξεων, αἱ ὁποῖαι προ-
κύπτουσιν ἐξ αὐτῶν, τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς εἰς
τὸ ἔργον ἐνοχίας, καὶ νὰ φθάσῃ εἰς συμπεράσματα,
τῶν ὁποίων ἡ δικαιοσύνη νὰ ᾖ ἀναντίρρητος.

Ἀλλὰ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς δὲν εἶναι πο-
λύ μακρὰν, καὶ σπεύδωμεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ ἐ-
πιτροπὴ ἔχει διαταγῇ, νὰ παραστήσῃ εἰς τὸν αὐτο-
κράτορα, χωρὶς τινος ἀναβολῆς, ὅλους τοὺς κατ' ἀκο-
λουθίαν τυχρήσας συνδρομῆς τῶν περιστάσεων, ἢ διὰ ὑπο-
ψίας ἀθεμελιώτους φυλακωθέντας, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ θέ-
λει τοὺς ἐλευθερώσει παρενθὺς.

Ἡ Γεν. τῆς Αὐγούστης Ἐφημερίς περιέχει τὸ ἀ-
κόλουθον ὡς παράστημα εἰς τὸν Ἀριθ. 41, Φεβρουα-
ρίου 10 τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους.

Παῦλος ὁ Α', ἀκόμη μέγας δαυὶς ὢν, συνέταξεν
ἐμοῦ μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ, τῆς νῦν αὐτοκράτο-
ρίσσης μητρὸς, Μαρίας, κατὰ τὴν 4 τοῦ Ἰανουα-
ρίου τοῦ 1788 τὴν πρᾶξιν, διὰ τῆς ὁποίας διορίζ-
ται τὸ ἕως τότε πάντῃ σχεδὸν ἀπροσδιόριστον, καὶ
τῶρ πλεον ἀκριβεστέρως ὠρισμένον ἢ εἰς πολλὰ ἄλ-
λα ἔθνη, δικαίωμα τῆς διαδοχῆς τοῦ θρόνου. Ἡ πε-
ρὶ διαδοχῆς τάξις αὕτη, ἐννέα χρόνους πρότερον συ-
σταθεῖσα, κατεστάθη ἐν ἔτει 1797 τὴν 16 τοῦ Ἀ-
πριλίου ἐπὶ τῆς στέψεως τοῦ Παύλου διὰ τῆς τα-
κτικῆς ἐπικυρώσεως νόμος Θεμελιώδης τῆς ἐπικρατείας.
Τὸ ἔγγραφον τὸ περὶ τῆς πράξεως ταύτης κατετέθη
ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τῆς ἐκκλησίας τῆς μητρο-
πόλεως εἰς φύλαξιν. Κατὰ τοῦτο, τὸ στέμμα ἀνή-
κει εἰς τὸν πρεσβύτερον υἱὸν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ εἰς
ὅλους τοὺς ἄρρενας αὐτοῦ ἀπογόνους· εἰς ἑλλείψιν δὲ
τῆς καταγωγῆς ταύτης λαμβάνει τὸν θρόνον ὁ δεύ-
τερος υἱός, καὶ οἱ ἄρρενες αὐτοῦ ἀπόγονοι. Ὁ διὰ
τὴν ἱστορίαν καὶ τὸ πολιτικὸν δίκαιον τῆς Εὐρώπης
ἐπίσημος Θεμελιώδης νόμος οὗτος ἔχει κατὰ λέξιν οὕτως:

Ἡμεῖς Παῦλος, διάδοχος τοῦ θρόνου, Και-
σαροβίκης καὶ μέγας δαυὶς, καὶ Ἡμεῖς ἡ αὐτοῦ
σύζυγος, Μαρία, μεγάλη δούκισσα, ἐν ὀνόματι
τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος καθιστῶμεν ἐν κοινῇ, ἐκουσίᾳ καὶ ἀμοιβαίᾳ συμ-
φωνίᾳ, μετὰ ὠρίμων σκέψιν καὶ ἡσυχον ἀπόφασιν,
τὴν κοινὴν ταύτην πρᾶξιν, διὰ τῆς ὁποίας Ἡμεῖς,
κατὰ τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀγάπην, καὶ κα-
τὰ τὸ φυσικὸν δίκαιον, ἐκλέγομεν μετὰ τὸν θάνατον
ἡμῶν, τοῦ μεγάλου δούκως Παύλου, τὸν πρεσβύτε-
ρον ἡμῶν υἱὸν Ἀλέξανδρον διάδοχον τοῦ θρόνου, καὶ
μετ' αὐτὸν ὅλους τοὺς ἐξ αὐτοῦ ἄρρενας. Ἀφ' οὗ
ἐκλείψουσιν οἱ ἐξ αὐτοῦ καταγόμενοι ἄρρενες, με-

ταβαίνει ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου εἰς τὸ γένος τοῦ θαι-
τέρου μου υἱοῦ καὶ καθεξῆς, ἐὰν ἤθελα ἀποκτήσῃ πε-
ρισσότερους υἱούς, κατὰ τὴν τάξιν τῶν πρωτοτεκνίων.
Μετὰ δὲ τὴν ἐκλείψιν τῶν τελευταίων ἀρρένων ἀπο-
γόνων τῶν υἱῶν μου, μένει ἡ διαδοχὴ εἰς τὴν γενε-
άν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ θήλεα τοῦ τελευταίου μο-
νάρχου, ὡς τὰ μᾶλλον πλησιέστερα εἰς τὸν θρόνον,
πρὸς ἀποφυγὴν τῶν δυσκολιῶν, τὰς ὁποίας ἤθελε
προξενήτῃ ἡ μετάδοσις τῆς διαδοχῆς ἐξ ἐνὸς γένους
εἰς ἄλλο. Καὶ ἐνταῦθα πάλιν πρέπει νὰ φυλαχθῇ
ἡ αὕτη τάξις, καὶ τοιοῦτοτρόπως, ὥστε νὰ προτι-
μῶνται πάντοτε οἱ ἄρρενες κληρονόμοι τῶν θηλέων·
ἀλλὰ πρέπει νὰ σημειωθῇ ἅπασι διὰ παντός, ὅτι ἡ
θήλεια κληρονόμος δὲν χάνει εὐδέποτε τὸ δικαίωμα τοῦ
διοικεῖν, ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχεται ἀμέσως τὸ δικαίω-
μα τῆς διαδοχῆς. Ἀφ' οὗ δὲ ἐκλείψει ὅλη ἡ γενεὰ,
μεταβαίνει ἡ κληρονομία εἰς τοὺς θηλέας ἀπογόνους
τοὺς ἐκ τοῦ γένους τοῦ πρεσβυτέρου μου υἱοῦ κατα-
γομένους, καὶ ἐξ αὐτῶν διαδέχεται πρῶτον ἡ πλησιέ-
στερα συγγενὴς τοῦ ἐσχάτου μονάρχου τοῦ ἐκ τοῦ
γένους τοῦ πρεσβυτέρου υἱοῦ μου τούτου, καὶ, ἐὰν
αὕτη δὲν ὑπάρχῃ πλέον, τὸ διαδεχθὲν τὸν τόπον
αὐτῆς ἄρρεν ἢ θήλυ πρόσωπον· πλὴν πάλιν φυλατ-
τομένης τῆς περὶ προτιμήσεως τῶν ἀρρένων ἀπὸ τῶν
θηλέων τάξεως, κατὰ τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας.
Ἀφ' οὗ δὲ καὶ ἡ γενεὰ αὕτη ἐκλείψει, μεταβαίνει
κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἡ διαδοχὴ εἰς τὸ θήλυ γένος
τῶν λοιπῶν υἱῶν μου, καὶ ἔπειτα εἰς τὸ γένος τῆς
πρεσβυτέρας μου θυγατρὸς, δηλαδὴ πρῶτον εἰς τοὺς
ἄρρενας αὐτῆς ἀπογόνους, καὶ, μετὰ τὴν ἐκλείψιν
αὐτῶν, εἰς τοὺς θηλέας ἀπογόνους, ὅπου πρέπει νὰ
φυλάττηται πάλιν ἡ αὕτη τάξις, ὡς εἰς τοὺς θη-
λέας ἀπογόνους τῶν υἱῶν μου. Μετὰ δὲ τὴν ἐκλεί-
ψιν τῶν ἀρρένων καὶ θηλέων ἀπογόνων τῆς πρεσβυτέ-
ρας μου θυγατρὸς, περὶ ἡ διαδοχὴ πρῶτον εἰς τοὺς
ἄρρενας, καὶ ἔπειτα εἰς τοὺς θηλέας ἀπογόνους
τῆς δευτέρας μου θυγατρὸς, καὶ οὕτω καθεξῆς.
Εἰς ταῦτα πρέπει νὰ τεθῇ ὡς κανὼν, ὅτι ἡ νεώτερα
ἀδελφὴ, καὶ υἱὸς ἂν ἔχῃ, δὲν προτιμᾶται ποτὲ τῆς
πρεσβυτέρας, καὶ ἀνύπανδρος ἀκόμη ἂν ἤθελεν εἶναι
αὕτη· διότι ἡμπορεῖ νὰ ὑπανδρευθῇ, καὶ ν' ἀποκτήσῃ
καὶ τέκνα· ὁ δὲ νεώτερος ἀδελφὸς προηγείται πάντοτε
τῶν πρεσβυτέρων αὐτοῦ θηλέων ἀδελφῶν. Διορίζοντες οὕτως
τοὺς κανόνας τῆς διαδοχῆς πρέπει νὰ δώσωμεν καὶ
τοὺς λόγους αὐτῆς. Οἱ δὲ λόγοι οὗτοι συνίστανται εἰς
τὰ ἑξῆς: τὸ βασιλεῖον νὰ μὴ μείνῃ ποτὲ χωρὶς κλη-
ρονόμου· ὁ κληρονόμος νὰ ᾖ πάντοτε διὰ τοῦ νό-
μου διορισμένος· νὰ μὴν ἀκολουθήσῃ ποτὲ οὐδὲ πα-
ραμικρά ἀμφισβόλια, εἰς τοῖον ἀνήκει τὸ δικαίωμα τῆς
διαδοχῆς· νὰ φυλάττηται κατὰ τὸν ἱερότερον τούτου τὸ
δικαίωμα τῶν γενῶν εἰς τὴν διαδοχὴν καὶ κληρονομί-
αν, χωρὶς νὰ βλαφθῇ τὸ φυσικὸν δίκαιον, καὶ ν' ἀ-
ποφεύγωνται αἱ δυσκολίαι, τὰς ὁποίας ἤθελε συνε-
πιφέρει ἡ ἀφ' ἐνὸς γένους εἰς ἄλλο μετάδοσις τῆς
διαδοχῆς. Ὁ περὶ διαδοχῆς νόμος οὗτος πρέπει ν' ἀ-

παληγενη ἀκόμη διὰ τῶν ἐξῆς: Ἐὰν ἡ διαδοχὴ πέσῃ γένος ἀπὸ μέρους τῶν θηλέων ἀπογόνων, τὸ ὀπίον βασιλεύει εἰς ἄλλο ἔθνος, ὑποχρεοῦται τὸ διαδεχόμενον πρόσωπον, νὰ ἐκλέξῃ θρησκείαν καὶ θρόνον, καὶ ν' ἀπαρνηθῇ δι' ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἑαυτοῦ ἀπογόνους τὴν ἄλλην θρησκείαν καὶ τὸν ἄλλον θρόνον, ἐὰν δηλ. ἄλλος θρόνος ὁμολογῇ ἄλλην θρησκείαν· καὶ διὰ αὐτὸ, διότι ὁ μονάρχης τῶν Ῥώσων εἶναι ἐν ταύτῳ καὶ τῆς ἐκκλησίας κεφαλὴ· ἐὰν δὲ ἡ ἀπαρνησις αὐτῆς θρησκείας, δὲν γένῃ, μεταβαίνει ἡ διαδοχὴ εἰς κατὰ τὴν τάξιν πλησιέστερον πρόσωπον. Ὅλοι πρέπει νὰ ὑποσχεθῶσιν ἐπὶ τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναστρέψεως καὶ στέψεως αὐτῶν, ὅτι θέλουσι φυλάξει εὐκρινῶς τὸν νόμον τοῦτον. Ἐὰν δὲ ἡ διαδοχὴ πέσῃ ἐπὶ θήλειον πρόσωπον, τὸ ὅποιον εἴτε εἶναι ὑπανδρευμένον εἴτε ὑπανδρεύεται, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δὲν εἶναι μονάρχης, ἀλλὰ μόνον τοιαύτη τιμὴ πρέπει νὰ δεικνύεται εἰς αὐτὸν, ὅποια ἄλλως δεικνύεται εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ μονάρχου, καὶ ἐκτὸς τοῦ τίτλου ἀπολαύει τὰ αὐτὰ προτερήματα, ὡς καὶ ἐκεῖνη. Γάμοι χωρὶς ἀδείας τοῦ μονάρχου δὲν πρέπει νὰ φυλάττωται ὡς νόμιμοι. Ἐὰν δὲ τὸ διαδεχόμενον πρόσωπον δὲν ἔχῃ νόμιμον ἡλικίαν, ἀπαιτοῦσιν ἡ εὐταξία καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ βασιλείου τὴν σύστασιν διοικητικῆς καὶ ἐπιτροπικῆς ἐπιτροπῆς, ἕως νὰ φθάσῃ τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο εἰς νόμου ἡλικίαν. Ἡ δὲ νόμιμος ἡλικία διορίζεται διὰ τὸν μονάρχην ἢ τὴν μονάρχιν εἰς τὸ δέκατον ἕκτον ἔτος, διὰ νὰ συντηρηθῇ ὁ καιρὸς τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐὰν δὲ ὁ τελευταῖος μονάρχης δὲν ἐδιώρισεν οὔτε διοικητὴν οὔτε ἐπιτροπὸν (διότι εἰς αὐτὸν ἀνήκει ἡ ἐκλογὴ αὐτοῦ διὰ περισσοτέραν ἀσφάλειαν), τότε ἀνήκει ἡ ἐπιτροπικὴ διαίκησις τοῦ βασιλείου, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προσώπου τοῦ μονάρχου εἰς τὸν πατέρα ἢ τὴν μητέρα (ἀποκλείονται ὅμως οἱ θετοὶ πατέρες καὶ αἱ θεταὶ μητέρες) ἢ, ἐὰν οὗτοι δὲν ὑπάρχωσιν, εἰς τὸν πλησιέστερον εἰς τὴν διαδοχὴν ἐν ἡλικίᾳ συγγενὴ ἄρρενα ἢ θήλεα. Τῶν δὲ λοιπῶν προσώπων ἁρρένων καὶ θηλέων τῶν ἐκ τῆς διοικήσεως οἰκίας ἡ νόμιμος ἡλικία διορίζεται εἰς τὸ εἰκαστὸν ἔτος. Πᾶσα νόμιμος ἀνικανότης ἀποκλείει ἐκ τῆς διοικητικῆς καὶ ἐπιτροπικῆς ἐπιτροπῆς, καθὼς π.χ. ἡ ἀφροσύνη, καὶ πρὸς καιρὸν ἀνῆλθεν ὑπάρχει αὕτη, καὶ ὁ νεώτερος γάμος τῶν χηρῶν, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ διοικητικὴ καὶ ἐπιτροπικὴ ἐπιτροπὴ. Εἰς τὸν διοικητὴν προσάποδιδεται διοικητικὸν συμβούλιον, καὶ καθὼς τὸ συμβούλιον δὲν ἡμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ χωρὶς τοῦ διοικητοῦ, οὕτω καὶ ὁ διοικητὴς χωρὶς τοῦ συμβουλίου. Τὸ δὲ συμβούλιον τοῦτο δὲν ἔχει τι κοινὸν πρὸς τὰ πράγματα τῆς ἐπιτροπῆς· συνίσταται δὲ ἐξ ὑποκειμένων ἐξ ἐκ τῶν δύο πρώτων τάξεων, τὰ ὅποια ἐκλέγει ὁ διοικητὴς, ὅστις ἡμπορεῖ προσέτι νὰ διορίσῃ ἄλλα, ἐὰν συμπέσωσι μεταβολαί. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦτο ἀποφασίζει περὶ πᾶσιν τῶν ὑποθέσεων χωρὶς τινος ἐξαι-

ρέσεως, ὅσαι ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ τοῦ μονάρχου, καὶ ὅσαι ὑπάγονται τόσον εἰς αὐτὸν, ὅσον καὶ εἰς τὸ συμβούλιον αὐτοῦ· ἡ ψήφος ὅμως τοῦ διοικητοῦ ἀποφασίζει καὶ διακρίνει. Τὰ ἄρρενα πρόσωπα τῆς διοικήσεως οἰκίας δύνανται νὰ ἔχωσι τιπὸν εἰς τὸ συμβούλιον αὐτὸ, ἐὰν ἐκλεχθῶσιν εἰς τοῦτο παρὰ τοῦ διοικητοῦ, ὅχι ὅμως πρὸ τῆς νόμιμου αὐτῶν ἡλικίας, καὶ δὲν ἡμποροῦν νὰ ᾔναι ἐκ τῶν ἐξ προσώπων, τῶν συνιστῶντων τὸ συμβούλιον. Ὁ διορισμὸς τοῦ συμβουλίου τούτου, καὶ ἡ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἐκλογὴ, ἐὰν ὁ ἀποθανὼν μονάρχης δὲν διέταξέ τι ἰδιαιτέρας περὶ τούτου, ἀφίνεται εἰς τὸν διοικητὴν· διότι εἰς αὐτὸν ἡμποροῦν νὰ ᾔναι καλῆτερα γνωστὰ καὶ αἱ περιστάσεις καὶ οἱ ἀνθρώποι. Ταῦτα ἀπαιτεῖ παρ' Ἡμῶν κατὰ χρέος ἡ ἡσυχία τοῦ βασιλείου, ἡ ὁποία στηρίζεται εἰς ὠρισμένον περὶ τῆς διαδοχῆς νόμον, καθὼς ἕκαστος εὐφρονῶν πληροφείσεται. Εὐχόμεθα, νὰ χρησιμεύτῃ ἡ παρούσα πράξις εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὡς δυνατὴ ἀποδείξῃς τόσον τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης Ἡμῶν, ὅσον καὶ τῆς γαμικῆς Ἡμῶν ἀγάπης καὶ ὁμονοίας, καὶ τῆς πρὸς τὰ τέκνα καὶ τοὺς ἀπογόνους Ἡμῶν ἀγάπης. Εἰς ἐνδειξιν δὲ καὶ μαρτυρίαν τούτου ὑπεγράφημεν ἐνταῦθα, καὶ ἐθέσαμεν τὴν Ἡμετέραν σφραγίδα. Ἡ πρωτότυπος πρᾶξις ὑπεγράφη ἰδίᾳ χειρὶ παρὰ τῶν αὐτοκρατορικῶν Αὐτῶν Μεγαλειότητων. Παύλος. Μαρία. Ἐν Πετροπόλει, τὴν 4 Ἰανουαρίου 1788.

Ἡ κατὰ τὴν 25^{ην} τοῦ Μαρτίου γενομένη εἰς Μεσολόγιον μάχη βεβαιώνεται καὶ ἀπὸ γράμματος τῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, τοῦ ὁποίου ἐλάβομεν ἄλλοθεν ἀντίγραφον.

... Σήμερον ἠκούσατε ἀλλεπάλληλον κρότον κανονίων. Ὅλα τὰ εἰς τὴν λίμνην πλοιάρια καὶ αἱ σχεδιαὶ τῶν ἐχθρῶν, γεμάτα στρατευμάτων ὤρμησαν κατὰ τῆς νήσου Κλείσοδος· συγχρόνως δὲ ὤρμησε καὶ ἀπὸ ξηρᾶς μέγα πλῆθος βαρβάρων· ἀλλ' οἱ γενναῖοι ὑπερασπίσταντο τοῦ νησίου τούτου ἀνθιστάμενοι μὲ ἀπερίγραπτον καρτεροψυχίαν ἀπέκρουσαν αὐτοὺς, ἐκ τῶν ὁποίων πολλὰ ὀλίγοι ἐσώθησαν. Μετὰ δὲ τούτους διὰ τάγματα τακτικῶν Ἀράδων ἐμβῆκαν εἰς τὴν λίμνην καὶ ὤρμησαν πανστρατιά, ἀλλ' ἔλαβον καὶ αὐτοὶ τὴν ἰδίαν τύχην τῶν προορμηθέντων συντρόφων των. Ἀναρίθμητοι εἶναι οἱ φονευμένοι βάρβαροι, καὶ ἀπείρητος ἡ ἀντίστασις τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς εἰρῆς μένης Δέσεως, ἐπὶ κεφαλῇ τῶν ὁποίων ἦτον ὁ γενναϊότατος καὶ ἀρετολμης Κίτζος Τζαβέλας. Ἐκτὸς τούτου τοῦ λαμπροῦ θριάμβου οἱ ἡμέτεροι ἐκυρίευσαν περὶ τὰ 12 πλοιάρια, καὶ ἔλαβον πάμπολλα καὶ πλούσια λάφυρα. Ἡ μάχη διήρκεσεν ἀπὸ θαλασσίας πρὸς ἄσας ἕως ἐσπέρας τῆς 25 ...